

[Elisabeth Bruun Olesen]

løsning fra Århus kommune og Brabrand Boligforening – et forslag, som også beboerne havde godkendt – indeholdende en betydelig huslejestigning. Århus kommune og boligforeningen mente ikke, at en yderligere huslejestigning ville være forsvarlig.

Uden at have noget som helst konkret alternativ valgte ministeren imidlertid at sylte sagen. Først i februar 1985 fik boligstyrelsen nedsat et udvalg, der skal se på løsningsmuligheder, men skal man tro på ministerens udtalelser i Aarhuus Stiftstidende den 21. februar 1985, hvor ministeren truer med tvangsauktion, så har dette udvalg jo næppe et kommissorium, der på et realistisk grundlag kan føre til en løsning.

Ifølge Aarhuus Stiftstidende var underskuddet pr. 1. januar 1985 nået op på 24 mill. kr., og millionerne løber nu på i hastigt tempo, mens ministerens bidrag til en løsning er upræcis tågesnak garneret med trusler.

Svar (1/3 85):

Boligministeren (Bollmann):

Nej, det kan jeg ikke bekræfte.

Det løser jo ikke Holmstrups økonomiske problemer, at Brabrand Boligforening og Århus kommune er blevet enige om, hvilken husleje afdelingen maksimalt kan bære, når denne husleje hverken gør det muligt at afvikle opsummerede driftsunderskud eller blot at dække de løbende driftsudgifter.

Derfor har jeg gennem nogen tid undersøgt mulighederne for at tilvejebringe en varig løsning, som vil være til at leve med for alle interesserede parter. Disse er, foruden beboerne, foreningen og kommunen, Boligselskabernes Landsbyggefond, boligministeriet og foreningens største kreditor, Kreditforeningen Danmark.

En løsning af Holmstrups problemer kræver, at *alle* interesserede parter viser god vilje til at medvirke. I vinter har jeg afholdt møder med alle parterne. Endvidere har jeg i februar i år nedsat en arbejdsgruppe under boligstyrelsen, der har til opgave at beregne udgiften ved alternative løsningsmodeller.

Det tilsigtes, at arbejdsgruppens redegørelse vil skulle foreligge i løbet af marts måned.

Når jeg har modtaget den, vil jeg forhandle med alle parter for at få endeligt afklaret, om de er indforstået med at medvirke i et

sådant omfang, at afdelingens problemer kan klares én gang for alle.

Jeg håber, at det vil vise sig muligt at nå frem til et resultat, der vil være acceptabelt for alle parter, herunder også beboerne og foreningen. Om det lykkes, beror dog – som nævnt – ikke på mig alene, men i allerhøjeste grad også på den gode vilje hos sagens andre parter.

Spm. nr. S 779

Til *ministeren for skatter og afgifter* (22/2 85) af:

Rahbæk Møller (SF):

»Vil ministeren oplyse, om amtsskatteinspektoratet og statsskattedirektoratet var bekendt med, at en medarbejder ved Karlebo kommunes skattekontor var pålagt at ansætte borgmesterens skattepligtige indkomst lavere, end medarbejderen fandt forsvarligt, da ansættelserne for indkomstårene 1981 og 1982 for medlemmerne af Karlebo kommunes kommunalbestyrelse blev godkendt?«

Begrundelse

Spørgsmålet skal ses i forlængelse af spørgsmål nr. S 683 og ministerens svar herpå.

Spørgeren finder det væsentligt at få svaret uddybet, da det ikke fremgår, om de to statslige instanser var opmærksomme på det punkt i borgmesterens selvangivelse, der gav anledning til en ordre til en medarbejder om at ligne anderledes, end han selv fandt det forsvarligt, og som senere har ført til afskedigelse af den pågældende medarbejder.

Svar (5/3 85):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg skal henvise til mit svar af 21. februar 1985 på spørgsmål nr. S 683 vedrørende en fornyet vurdering af den skatteansættelse af et byrådsmedlem i Karlebo kommune, der ifølge begrundelsen for spørgsmålet førte til afskedigelse af en medarbejder i skattekontoret. Endvidere kan jeg henvise til indenrigsministerens foreløbige svar af 20. februar 1985 på spørgsmål nr. S 682, hvoraf det fremgår, at tilsynsrådet for Frederiksborg amt er blevet bedt om at undersøge, om en medarbejder er blevet pålagt at ansætte et